

AINEVALDKOND

VÕÕRKEELED

gümnaasiumis

EESTI KEELE KUI TEISE KEELE

Üldosa

Ainevaldkond „Võõrkeeled”

Valdkonna pädevus

Valdkonna pädevus tähendab suutlikkust suhelda eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid; mõista ja tõlgendada võõrkeeles esitatut; omandada teadmisi erinevatest kultuuridest, mõista kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustada neid.

Narva Õigeusu Humanitaargümnaasiumi lõpetaja:

1. suhtleb eesmärgipäraselt nii kõnes kui ka kirjas, järgides vastavaid kultuuritavasid;
2. mõistab ja tõlgendab võõrkeeles esitatut;
3. on omandanud teadmisi erinevatest kultuuridest, mõistab kultuuride sarnasusi ja erinevusi ning väärtustab neid;
4. on võimeline jätkama õpinguid emakeelest erinevas keeles ning on konkurentsivõimeline tulevases tööelus;

Ainevaldkonna õppeained

Gümnaasiumis õpitakse kaks võõrkeelt: inglise keel ja eesti keelt.

Keelepoliitiline eesmärk on saavutada gümnaasiumi lõpuks vähemalt kahe võõrkeele valdamine iseseisva keelekasutaja tasemel (B-tase).

Ainevaldkonna kirjeldus

Võõrkeeled avardavad inimese tunnetusvõimalusi ning suutlikkust mõista ja väärtustada mitmekultuurilist maailma, arendavad süsteemset mõtlemist ning eneseväljendusvõimalusi erinevate keeleliste ja mittekeeleliste vahenditega.

Ainevaldkonda kuuluvate võõrkeelte õppe kirjeldus on üles ehitatud, lähtudes keeleoskustasemetest Euroopa keeleõppe raamdokumendis (edaspidi raamdokument). Kõikide võõrkeelte õpitulemused on raamdokumendile toetudes kirjeldatud ühtsetel alustel.

Kuna võõrkeel on eelkõige vahend teabe hankimiseks ja selle edastamiseks suhtlusprotsessis, siis on keeleõppe keskmeks teemavaldkonnad, mille kaudu ja mille piires kujundatakse suhtluspädevust. Need on kõigile võõrkeeltele ühtsed, erinevused teemavaldkondade käsitlemisel tulenevad õpitava keele sihttasemest ja õppe kestusest.

Suhtluspädevust kujundatakse keele nelja osaoskuse arendamise kaudu: kuulamine, lugemine, rääkimine ja kirjutamine, mistõttu on täpsustavad õpitulemused esitatud osaoskuste kaupa. Erinevaid osaoskusi õpetatakse integreeritult.

Võõrkeelte õppimist soodustava õpikeskkonna loomine toetab suhtluspädevuse omandamise kõrval ka maailmapildi, enesehinnangu ja väärtuskäitumise arengut. Narva Õigeusu

Humanitaargümnaasiumis arvestatakse õppija ealist ning individuaalset eripära, suunatakse erineva edasijõudmisega õpilasi seadma endale jõukohaseid õpieesmärke ning antakse tagasisidet saavutatud kohta, toetades õpimotivatsiooni ning iseseisva õppija kujunemist.

Narva Õigeusu Humanitaargümnaasiumi eesmärk on suurendada õpilase keelepagasit, kus ühe võõrkeele õpe toetab teise võõrkeele omandamist

Oluline on toetada õpilaste motivatsiooni, arendada oskusi, kujundada enesekindlust ning saada keelekogemusi ka väljaspool kooli, mis loob eelduse elukestvaks õppeks. Keeleõpe on pidev protsess, kus edasimineku tagab ainult järjepidevus.

Õppijas arendatakse oskust võrrelda oma keelt ja kultuuri teistega, mõista ja väärtustada nende eripära, olla tolerantne ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse. Teiste kultuuride tundmine aitab teadlikumalt tajuda oma keele ja kultuuri spetsiifikat.

Narva Õigeusu HGs on võõrkeeleõpe kohandatud õppija vajaduste järgi:

1. õppija aktiivne osalus õppes, tema teadlik ja loov võõrkeele kasutamine ning õpistrateegiate kujundamine;
2. keeleõppes kasutatava materjali sisu vastavus õppija huvidele;
3. erinevate aktiivõppevormide (sh paaris- ja rühmatöö) kasutamine;
4. õpetaja rolli muutumine teadmiste vahendajast õpilase koostööpartneriks ja nõustajaks teadmiste omandamise protsessis,
5. õppematerjalide mitmekesisus, nende kohandamine ja täiendamine lähtuvalt õppija eesmärkidest ning vajadustest.

Võõrkeeleõpe Narva Õigeusu HG toetub ühtsetele teemavaldkondadele. Teemavaldkonnad on nimetatud inglise keele ja eesti keele ainekavas

Üldpädevuste kujundamine ainevaldkonna õppeainetes

Pädevustes eristatakse järgmisi omavahel seotud komponente: teadmised, oskused, väärtushinnangud ja käitumine. Nelja komponendi õpetamisel on kandev roll õpetajal, kelle väärtushinnangud ja enesekehtestamisoskus loovad sobiliku õpikeskkonna ning mõjutavad õpilaste väärtushinnanguid ja käitumist. Võõrkeelte valdkonna õpitulemustes sisalduvad keelepädevused, kultuur (väärtushinnangud, käitumine) ja õpioskused. Võõrkeeli õpetades kujundatakse kõiki üldpädevusi seatud eesmärkide, käsitletavate temade ning erinevate õpimeetodite ja tegevuste kaudu.

Kultuuri- ja väärtuspädevuse arendamisel suunatakse õpilasi hindama inimsuhteid ja tegevusi üldkehtivate moraalnormide ja eetika seisukohalt; väärtustama oma ja teiste maade ja rahvaste kultuuripärandit ning nüüdiskultuuri sündmusi, inimlikku ja kultuurilist mitmekesisust; hindama üldinimlikke ja ühiskondlikke väärtusi, sh sallivust ja koostööoskust ning seeläbi teadvustama oma väärtushinnanguid.

Sotsiaalne ja kodanikupädevus võimaldavad õpilasel end edukalt ühiskonnas teostada. Erinevates igapäevastes suhtlussituatsioonides toimetulekuks on sobivate keelendite valiku kõrval vaja teada õpitavat võõrkeelt kõnelevate maade kultuuritausta ja sellest tulenevaid käitumisreegleid ning ühiskonnas kehtivaid tavasid ja mitmekesisust. Seetõttu on sotsiaalne ja kodanikupädevus tihedalt seotud kultuuri-, väärtus- ja suhtlemispädevusega. Sotsiaalse ja kodanikupädevuse kujundamisele aitavad kaasa mitmesugused õpitöövormid (nt rühmatöö, projektõpe) ning aktiivne osavõtt õpitava keelega seotud kultuuriprogrammidest.

Enesemääratluspädevus areneb võõrkeeleõppes käsitletavate temade ja õppetegevuste kaudu. Iseendaga ja inimsuhetega seonduvat saab võõrkeeletunnis käsitleda arutlustes, rollimängudes ning muudes õpitegevustes, mis aitavad õpilastel iseennast sügavamini mõista.

Oskus hinnata oma tugevaid ja nõrku külgi, arvestada oma võimeid ja võimalusi, analüüsida oma käitumist erinevates olukordades on tihedalt seotud ka õpipädevuse arenguga.

Õpipädevust kujundatakse suunates õpilasi rakendama erinevaid õpistrateegiaid, seostama omandatud teadmisi varemõpituga ning kasutama õpitud erinevates olukordades, analüüsima oma teadmisi ja oskusi (nt Euroopa keelemapi põhimõtete alusel), planeerima oma õppimist ja seda plaani järgima.

Suhtluspädevus on võõrkeeleõppes kesksel kohal. Võõrkeeleõpetuse eesmärgid lähtuvad otseselt suhtluspädevuse komponentidest ning nende sisust. Hea teksti mõistmise, eneseväljendus- ja tekstiloomeskus on võõrkeeltes eduka suhtlemise eeldused. Koos suhtluspädevusega arendatakse õpilastes oskust võrrelda oma ning võõra kultuuri sarnasusi ja erinevusi, mõista ning väärtustada teiste kultuuride ja keelte eripära, olla salliv ning vältida eelarvamuslikku suhtumist võõrapärasesse.

Matemaatika-, loodusteaduste- ja tehnoloogiaalase pädevusega seonduvad võõrkeeled suhtluspädevuse kaudu. Vastavuses keeleoskuse arenguga õpitakse mõistma ja edasi andma teavet erinevatest elu- ja tegevusvaldkondadest, sh nt teabegraafikat või muul viisil visuaalselt esitatud teavet. Õpilasi suunatakse mõistma loodusteaduste ja tehnoloogia tähtsust ning mõju igapäevaelule, loodusele ja ühiskonnale; tajuma digivahendite kasutuselevõtuga kaasnevaid muutusi ühiskonnas; suhtuma kriitiliselt saadaolevasse teabesse ning olema vastutustundlik interaktiivse meedia kasutamisel. Õpilasi suunatakse kasutama digivahendeid loovalt, uuendusmeelselt ja sihispäraselt.

Ettevõtlikkuspädevus kaasneb eelkõige enesekindluse ja julgusega, mida annab inimesele võõrkeeleoskus ja selle abil omandatud teadmised ja oskused erinevates elu- ning tegevusvaldkondades. Toimetulek võõrkeelses keskkonnas loob eeldused koostööks teiste sama võõrkeelt valdavate ea- ja mõttekaaslastega; võõrkeeleoskus avardab õppija võimalusi oma ideid ja eesmäärke ellu viia ning aidata kaasa probleemide lahendamisele, reageerides muutustele loovalt, uuendusmeelselt ja paindlikult.

Digipädevus – suutlikkus kasutada uuenevat digitehnoloogiat toimetulekuks kiiresti muutuvus ühiskonnas nii õppimisel, kodanikuna tegutsedes kui kogukondades suheldes; leida ja säilitada digivahendite abil infot ning hinnata selle asjakohasust ja usaldusväärsust; osaleda digitaalses sisuloomes, sh tekstide, piltide, multimeediumide loomisel ja kasutamisel; kasutada probleemilahenduseks sobivaid digivahendeid ja võtteid, suhelda ja teha koostööd erinevates digikeskkondades; olla teadlik digikeskkonna ohtudest ning osata kaitsta oma privaatsust, isikuandmeid ja digitaalset identiteeti; järgida digikeskkonnas samu moraali- ja väärtuspõhimõtteid nagu igapäevaelus.

Lõiming

Keeleõpe on võimalus rikastada mõtlemist, arendada oskust end täpselt väljendada, luua tekste ning nendest aru saada. Selles toetub võõrkeeleõpetus emakeelevaldkonnale ja vastupidi. Oluline on seos ka teiste ainevaldkondadega.

Lõiming teiste valdkonnapädevuste ja ainevaldkondadega

Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, kuna võõrkeeleõppes rakendatakse väga palju emakeeles omandatud ja kantakse seda üle teise kultuurikonteksti.

Võõrkeelte ainekavad haakuvad ennekõike ajaloo ja ühiskonnaõpetuse, geograafia, loodusõpetuse, bioloogia, tehnoloogia, inimeseõpetuse, muusika ning kunstiõpetuse teemadega.

Kunstipädevusega puututakse kokku eri maade kultuurisaavutusi tundma õppides ning teemade (nt „Riigid ja nende kultuur“, „Vaba aeg“) ja vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jmt). Tehnoloogiapädevus areneb arvutit kasutades. Arvuti on võõrkeeltes nii erinevate tööde tegemise kui ka suhtlus- ja info otsimise vahend. Loodusteaduslik pädevus teostub erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide kaudu.

Keel ja kirjandus. Võõrkeelte valdkonnal on kõige otsesem seos keele ja kirjandusega, sest mõlemas arendatakse oskust kasutada keelt erinevates suhtlusolukordades, et saavutada oma eesmäärke, arvestades suhtlusnorme ja keelekasutustavasid. Mõlemas valdkonnas arendatakse kirjalikku ja suulist eneseväljendusoskust, luuakse tekste ning õpitakse neist aru saama. Kõik need teadmised ja oskused kantakse järgmist keelt õppides üle uude kultuurikonteksti.

Matemaatika. Matemaatikapädevuse arengut toetab numbrite tundmise ja arvutamise kõrval erinevates alustekstides sümbolite, graafikute, tabelite ning diagrammide abil esitatud teabe mõistmise, seostamise ja edastamise oskuse arendamine. Mõlemas valdkonnas arendatakse funktsionaalset lugemisoskust, oskust loogiliselt arutleda ja põhjendada, suutlikkust ennast selgelt ja täpselt väljendada.

Loodus- ja sotsiaalsed. Lõiming saavutatakse erinevate teemavaldkondade ja nendes kasutatavate alustekstide ning õppetegevuste kaudu. Võõrkeelte õppes juhitakse õpilasi muu hulgas väärtustama looduslikku mitmekesisust ning vastutustundlikku ja säästvat eluviisi; ära tundma kultuurilist eripära ning järgima üldtunnustatud käitumisreegleid; omandama teadmisi kodanikuõigustest ning -vastutusest; kujundama oma arvamust ning olema aktiivne ja vastutustundlik kodanik.

Kunstiained. Kunstipädevusega puututakse kokku kultuurilise teadlikkuse kujundamise kaudu, õppides tundma eri maade kultuuripärandit nii teemade kui ka vahetute kunstielamuste kaudu (kino, teater, kontserdid, muusika, näitused, muuseumid jm). Õpilasi suunatakse märkama ja väärtustama erinevaid kultuuritraditsioone, kunstide mitmekesisust ning maailma kultuurilist eripalgelisust.

Kehaline kasvatus. Kehakultuuripädevus seostub võõrkeeltes tervisliku eluviisi ja kehalise aktiivsuse väärtustamisega. Võõrkeeleõppes (nii nagu kehalises kasvatuseski) on oluline salliv suhtumine kaaslastesse, ausa mängu reeglite järgimine ning oskus teha koostööd.

Valdkonnapädevus/ainevaldkond	Õpilane...
Emakeelepädevus	<ul style="list-style-type: none">• Kasutab emakeele teadmisi sihipäraselt teise keele struktuuri mõistmiseks ja õppimiseks
Võõrkeelte pädevus	<ul style="list-style-type: none">• Oskab võõrkeeli• Mõistab ja suhtub lugupidavalt erinevatesse kultuuridesse ja traditsioonidesse• Kasutab teistes õppeainetes omandatud teadmisi eesti keeles erinevate valdkondadega seonduvate teemade käsitlemiseks.
Matemaatikapädevus	<ul style="list-style-type: none">• Oskab eesti keeles arvutada, mõistab graafikuid ja statistilisi andmeid, oskab selle põhjal arutleda, teha nende alusel kokkuvõtteid.
Loodusteaduslik pädevus	<ul style="list-style-type: none">• Mõistab looduskeskkonna mõju ühiskonna arengule

	<ul style="list-style-type: none"> • Orienteerub järgmistes mõistetes nagu: looduslik tasakaal, puutumatu loodus; tööstus- ja kultuurmaastikud, kaitsealad; ühiskonna jätkusuutlikus, säästlik tarbimine, eluviis • Väärtustab vastutustundlikku eluviisi • Realiseerub eelkõige teema „Keskkond ja tehnoloogia” ning „Inimene ja ühiskond” kaudu läbi suhtluspädevuse ja alustekstide kaudu.
Tehnoloogiline pädevus	<ul style="list-style-type: none"> • Oskab siduda tehnika ja tehnoloogia arengut muutustega ühiskonnas • Oskab kasutada keele õppes tehnilisi vahendeid, elektroonseid sõnastikke, tõlkeabiprogramme jms. • Realiseerub teema „Keskkond ja tehnoloogia” kaudu. • Oskab infot otsida ja vahetada
Kunstipädevus	<ul style="list-style-type: none"> • On tolerantne ja vastuvõtlik Eesti ja kogu maailma erinevate kultuuride suhtes • Suudab loominguliselt väljendada ennast • Õpib tundma eesti kultuuri saavutusi eelkõige teemavaldkonna „Kultuur ja looming” kaudu
Tervise - ja kehakultuuripädevus	<ul style="list-style-type: none"> • Saab aru kehalise kultuuri tähtsusest inimese harmoonilises arengus • Väärtustab tervislikku eluviisi
Digipädevus	<ul style="list-style-type: none"> • kasutab digivahendeid ja erinevaid teabeotsingumeetodeid internetis eri liiki tekstide ning audiovisuaalse meedia otsimiseks • koostab ja loob digitaalseid tekste • vormistatab tekste digivahenditega, mõistab intellektuaalse omandi kaitse vajadust ja järgib autoriõigusi • tunneb, kuidas turvaliselt kasutada internetti

Läbivad teemad

Võõrkeelte valdkonna ained kajastavad erinevates kooliastmetes õpieesmärke ja teemasid, mis toetavad õpilase algatusvõimet, mõtteaktiivsust ning läbivate teemade omandamist, kasutades selleks sobivaid võõrkeelseid (autentseid) alustekste ning erinevaid pädevusi arendavaid töömeetodeid.

Kõiki läbivaid teemasid käsitletakse viie teemavaldkonna kaudu. Eelkõige on läbivad teemad seotud järgmiste teemavaldkondadega:

1) **elukestev õpe ja karjääri plaanimine:** teemavaldkonnad „Haridus ja töö”, „Inimene ja ühiskond“. Erinevate õppevormide kaudu arendatakse iseseisva õppimise oskust ja vastutusvõimet, mis on aluseks elukestva õppe harjumuste ja hoiakute omandamisel, ning suhtlus- ja koostööoskusi, mida on muu hulgas vaja tulevases tööelus. Võõrkeeleõppe kaudu omandatakse enda ning oma teadmiste ja oskuste tutvustamiseks vajalik sõnavara. Õpilastele tutvustatakse eri ameteid, erialasid ja edasiõppimisvõimalusi ning õpitakse mõistma ja koostama nt õpingutele ja tööle kandideerimiseks vajalikke dokumente;

- 2) **keskkond ja jätkusuutlik areng:** teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia”, „Inimene ja ühiskond“. Harjutatakse otsuste langetamist ja hinnangute andmist keskkonnaküsimustes, arvestades nüüdisaja teaduse ja tehnoloogia arengu võimalusi (sh piiranguid), ning majanduslikke kaalutlusi. Kujundatakse valmisolekut tegelda keskkonnakaitseküsimustega kriitiliselt mõtleva kodanikuna nii isiklikul, ühiskondlikul kui ka ülemaailmsel tasandil ning rakendada loodussäästlikke ja jätkusuutlikke tegutsemis- ning majandamisviise;
- 3) **kodanikualgatus ja ettevõtlikkus:** teemavaldkonnad „Eesti ja maailm“, „Haridus ja töö“, „Inimene ja ühiskond“. Õpilasi suunatakse mõistma ühiskonna toimimise põhimõtteid ning kodanikualgatuse tähtsust, ettevõtluse rolli ühiskonnas ja sellega seotud mõjusid ning kujundama oma seisukohti teemaga seotud eetilistes küsimustes. Gümnaasiumis on peamine eesmärk kujundada õpilastes vajalikke praktilisi oskusi kohalikul ja riigi tasandil otsustamiseks ning majanduselus osalemiseks;
- 4) **kultuuriline identiteet:** teemavaldkonnad „Eesti ja maailm”, „Kultuur ja looming“, „Inimene ja ühiskond“. Toetatakse jätkuvalt omakultuuri väärtustamist, huvi teiste kultuuride vastu ning eelarvamusteta ja teadlikku suhtumist neisse. Õpilaste teadmisi erinevatest kultuuridest laiendatakse ja sünteesitakse eri ainete tundides tervikuks, luuakse võimalusi erinevate rahvaste ja kultuuridega tutvumiseks nii kirjanduse, interneti ja meedia kui ka vahetu kogemuse kaudu. Õpilasi julgustatakse arutlema selle üle, mis kaasneb teises kultuuriruumis elamisega;
- 5) **teabekeskkond:** teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia“, „Inimene ja ühiskond“. Õpilasi suunatakse tegema meediatarbijana iseseisvaid valikuid ning neid põhjendama, lähtudes oma huvidest ja vajadustest; arutlema avalikus ruumis tegutsemise reeglite üle, mõistma meediamajanduse rolli ühiskonnas ning üleilmastumise mõjusid meedia sisule ja inimeste meediakasutusharjumustele;
- 6) **tehnoloogia ja innovatsioon:** teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia“, „Inimene ja ühiskond“. Õpilasi suunatakse mõistma tehnoloogiliste uuenduste mõju inimeste töö- ja eluviisile, elukvaliteedile ja keskkonnale ning seeläbi kujundama oma seisukohti teemaga seotud eetilistes küsimustes. Eesmärk on kujundada positiivseid hoiakuid tehnoloogilise innovatsiooni ja sellega seonduvate karjäärivõimaluste suhtes, valmisolekut kasutada info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat eluliste probleemide lahendamiseks ning oma õppimise ja töö tõhustamiseks;
- 7) **tervis ja ohutus:** teemavaldkonnad „Keskkond ja tehnoloogia“, „Inimene ja ühiskond“. Taotletakse õpilase kujunemist vaimselt, emotsionaalselt, sotsiaalselt ja füüsiliselt terveks ühiskonnaliikmeks, kes on võimeline järgima tervislikku eluviisi, käituma turvaliselt ning aitama kaasa tervist edendava turvalise keskkonna loomisele;
- 8) **väärtused ja kõlblus:** kõik teemavaldkonnad. Õpilasi suunatakse arutlema isiklike väärtushoiakute ja kõlbeliste tõekspidamiste üle; respektierima erinevaid vaateid ning kaitsma ja põhjendama enda seisukohti; mõistma, et mitmekesisus on rikkus. Keskkel kohal on kriitilise mõtlemise ja argumenteerimisoskuse arendamine, asjakohase teabe kogumine ja üldistuste tegemine, tuues esile seoseid erinevate valdkondade, varasemate teadmiste ja kogemustega ning väärtussüsteemide, maailmapildi ja maailmavaate küsimustega.

Prioriteetsed läbivad teemad Narva Õigeusu HGs on „Keskkond ja tehnoloogia“, „Inimene ja ühiskond“, „Eesti ja maailm”. Toetame neid teemakohaste tekstide ja neis tõstatatud probleemide üle arutlemisega ning õppiija algatusvõime ja iseseisva tegutsemise toetamisega.

Hindamine

Hindamisel lähtume vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Õpitulemusi hindame sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Meie koolis hinnatakse õpilase teadmisi ja oskuisuuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekava taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta anname sõnalist tagasisidet. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilane on teadlik, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta antakse sõnalist tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeleliste õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, mille alusel tehakse ettepanekuid edaspidisteks toetavateks tegevusteks. Õpilast suunatakse märkama oma edusamme ja kasutama saavutatut edasi õppides, seadma ise endale õpieesmärke ning andma oma teadmiste ja oskuste hinnangut õpitavas võõrkeeles.

Õppetegevused

Õppetegevust kavandades ja korraldades:

1. lähtume õppekava alusväärtustest, üldpädevustest, õppeaine eesmärkidest, õppesisust ja oodatavatest õpitulemustest ning toetame lõimingut teiste õppeainete ja läbivate teemadega;
2. taotleme, et õpilase õpikoormus (sh kodutööde maht) on mõõdukas, jaotub õppeaasta ulatuses ühtlaselt ning jätab piisavalt aega puhkuseks ja huvitegevusteks;
3. võimaldame õppida individuaalselt ja üheskoos teistega (iseseisvad, paaris- ja rühmatööd), et toetada õpilaste kujunemist aktiivseteks ning iseseisvateks õppijateks;
4. kasutame diferentseeritud õppeülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud käsitlust ning suurendavad õpimotivatsiooni;
5. rakendame nüüdisaegseid info- ja kommunikatsioonitehnoloogiatel põhinevaid õpikeskkondi, õppematerjale ja -vahendeid;
6. mitmekesistame õpikeskkonda: muuseumid, näitused, teater, kino, kontserdid, arvutiklass jne;
7. kasutame erinevaid õppemeetodeid, sh aktiivõpet: rollimängud, arutelud, diskussioonid, projektõpe jne.

Füüsiline õpikeskkond

Kool korraldab õppe klassis, kus on keeleõppe eesmärkide saavutamist toetav ruumikujundus koos vajaliku õppematerjali, sisustuse ja tehniliste abivahenditega.

Eesti keel teise keelena

Üldalused

Õppe-ja kasvatuseesmärgid

Gümnaasiumi eesti keele teise keelena õpetusega taotletakse, et õpilane:

1. omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab Eesti ühiskonnas ja eestikeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
2. on võimeline jätkama õpinguid eesti keeles ning kasutama eesti keelt töökeskkonnas ja ametkondlikus suhtluses;
3. mõistab ja väärtustab oma ning eesti kultuuri sarnasusi ja erinevusi ning arvestab suhtluses eesti kultuurinorme ja tavasid;
4. analüüsib oma teadmisi ja oskusi ning tugevusi ja nõrkusi; omandab elukestvaks õppeks
5. motivatsiooni ja vajalikud oskused.
6. keeleoskuse tase gümnaasiumi lõpus on B 2.1 – C1 piires

Gümnaasiumi õpitulemused

Gümnaasiumi lõpetaja:

1. mõistab konkreetsel või abstraktsel teemal keerukate tekstide ning mõttevahetuse tuuma;
2. suhtleb eesti keelt emakeelena kõnelejaga spontaanselt ja ladusalt;
3. loob erinevatel teemadel sidusa ja loogilise teksti;
4. selgitab oma vaatenurka ning hindab kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi; suudab teha üldistusi ning kokkuvõtteid;
5. arvestab eesti kultuurinorme ja -tavasid;
6. tunneb huvi Eesti ühiskonna- ja kultuurielu vastu, loeb eestikeelset kirjandust ja trükimeediat; vaatab filme, telesaateid ja teatrietendusi ning kuulab raadiosaateid;
7. kasutab eestikeelseid teabeallikaid (nt sõnaraamatud, internet) vajaliku info otsimiseks erinevates valdkondades;
8. omandab keeleoskuse, mis võimaldab avalikult esineda;
9. seab õpieesmärke ja hindab nende saavutatuse taset ning vajaduse korral valib ja muudab oma õppimisstrateegiaid;
10. seostab omandatud teadmisi nii võõrkeelte valdkonna kui ka teiste eluvaldkondade teadmistega.
- 11.

Keeleoskuse tase gümnaasiumi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
rahuldav õpitulemus	B2.1	B2.1	B2.1	B2.1
hea õpitulemus	B2.2	B2.2	B2.2	B2.2
Väga hea õpitulemus	B2.2 – C1	B2.2 – C1	B2.2 – C1	B2.2 – C1

Võõrkeeleõpetus ainekava koosneb 5 kursusest (kohustuslikud) ja 4 valikkursusest

10. klass

ÕPPETUNDIDE ARV NÄDALAS - 3
ÕPPETUNDIDE ARV AASTAS -105

Õpitulemused

10. klassi lõpetaja oskab:

- väljendada oma teadmisi, mõtteid, arvamusi kõnes ja kirjas;
- eestikeelsele teabele tuginedes laiendada iseseisvalt oma teadmisi ja hankida teavet Eestis toimuva kohta;
- kasutada keelekäsiraamatut ja iseseisvalt arendada oma eesti keele oskust.
- kasutada omandatud sõnavara sihipäraselt
- lugeda sihipäraselt, leida tekstist vajalikku infot; ära tunda tekstis grammatilisi iseärasusi.
- Jälgida kirjaliku teksti vorminõudeid,
- koostada kirjalikku teksti õpitud sõnavara ja keelereegleid teadlikult kasutades.
- Teha üldistusi ja kokkuvõtteid

Õppesisu

1. KURSUS “Eesti ja maailm”

Eesti riik ja rahvas:

1. omariiklus ja kodanikuks olemine, riigikaitse;
2. geograafiline asend ja kliima;
3. rahvastik: põhirahvus, muukeelne elanikkond, uusimmigrandid;
4. mitmekultuuriline ühiskond.

Eesti keel ja eesti meel:

1. rahvuslik identiteet;
2. kultuuritraditsioonid;
3. kodukoha lugu.

Eesti ja teised riigid:

1. Eesti kui Euroopa Liidu liikmesriik: ELi liikmesriigid, ELi töökorraldus;
2. Eesti koht maailmas: rahvusvaheline koostöö.

2. KURSUS “Kultuur ja looming”

Kultuur kui looming:

1. looming: kirjandus, kujutav kunst, helilooming, arhitektuur, tarbekunst, käsitöö jne;
2. rahva ajalooline kultuurimälu;
3. loova mõtte arendamine kogemuse kaudu.

Kultuuritraditsioonid ja tavad:

1. rahvapärимused, muistendid, muinasjutud, vanasõnad, kõnekäänud kui rahvatarkuse varamu;

- erinevate rahvaste kultuuritraditsioonid, tavad ja uskumused.

3. KURSUS “Keskkond ja tehnoloogia”

Geograafiline keskkond:

- keskkonna ja inimese suhted, keskkonnateadlikkus: looduslik tasakaal, puutumatu
- loodus; tööstus- ja kultuurmaastikud, kaitsealad; saasteallikad;
- loodusliku tasakaalu kadumisest tingitud ohud keskkonnale ja inimestele; kliima ja kliimamuutused;
- keskkonna jätkusuutlik areng.

Elukeskkond:

- elutingimused erineva kliima ja rahvastusega aladel;
- sotsiaalsete hüvede olemasolu ja nende kättesaadavus (nt arstiabi, pensionid, riiklikud
- toetused ja fondid, abirahad, soodustused puudega inimestele);
- säästlik eluviis;
- sotsiaalne miljöö: põhirahvusest koosnev või mitmekeelne ja -kultuuriline ühiskond;
- lähinaabrid.

Tehnoloogia:

- teadus- ja tehnikasaavutused ning nende rakendamine igapäevaelus;
- teabekeskkond: infootsing ja -vahetus;
- keeletehnoloogilisi rakendusi igapäevaelus: elektroonsed sõnastikud, keeleõppematerjalid, arvutipõhine keeleõpe, tõlkeabiprogrammid jne;
- biotehnoloogia igapäevaelus: olmekeemia, kosmeetika- ja toiduainetööstus jne.

Lõiming

- Loodusõpetus
- Arvutiõpetus
- Inimeseõpetus
- Kunstiõpetus
- Ühiskonnaõpetus
- Ajalugu
- Emakeel

Läbivad teemad

- keskkond ja jätkusuutlik areng
- teabekeskkond;
- tehnoloogia ja innovatsioon;
- tervis ja ohutus;
- kodanikualgatus ja ettevõtlikus
- kultuuriline identiteet

- väärtused ja kõlblus

Õppetegevused

Tundides kasutame mitmekesiseid ülesandeid, mis eeldavad loovat lähenemist. Õpilased töötavad nii iseseisvalt, kuid ka paarides ja rühmades. Rakendame aktiivõppe meetodeid: diskussioonid, väitlused, ajurünnakud jne.

Igapäevasteks tegevusteks on erinevate tekstide käsitlemine, tõlge, arutlused ja ümberjutustused. Pöörame erilist tähelepanu rääkimisoskuste arendamisele. Õpilased koostavad dialooge, vestlevad, esitavad ettekanded, väljendavad oma arvamused. Keeletasemele vastava sõnavara omandamiseks ning keerukamate keelekonstruktsioonide kasutamiseks ja kinnistamiseks kasutame ülesandeid, kus õpilane saab rakendada suhtlemisoskust, kasutades erinevaid keeleregistreid (nt suhtlemine ametiasutuses, tööintervjuul, olmesfääris).

Iga teema lõpus toimub suuline ja kirjalik teadmiste kontroll. Õpilased kirjutavad kas kirja, esseed või jutustust, sooritavad grammatika ja lugemisteste, osalevad diskussioonis või vestluses.

Õppetegevused:

1. meedia- ning autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine;
2. iseseisev lugemine ning kuulamine;
3. tarbekirjade koostamine (päring, elulugu, seletuskiri, avaldus, kaebus);
4. loovtööde kirjutamine (essee, kirjand, artikkel, kokkuvõte, luuletus);
5. referaatide ja/või uurimistööde koostamine ning esitlemine;
6. keelerühmadevahelised arutlused ja väitlused;
7. rolli- ja suhtlusmängud;
8. projektitööd (nt filmide tegemine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine) ;
9. keelekeskkonnas täidetavad ülesanded (nt muuseumitund, intervjuud);
10. info otsimine erinevatest eestikeelsetest teatmeallikatest (nt seletav sõnaraamat, internet).

10. klassis on põhirõhk lugemis-, grammatika ka kõneoskuste arendamisel. Õpilased loevad palju erinevaid, sh ka autentseid, tekste, õpivad keelestruktuure kontekstis ning teevad hulgaliselt kõnearendusülesandeid.

Hindamine

Hindamisel lähtume vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Õpitulemusi hindame sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Meie koolis hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusuuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekava taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta anname sõnalist tagasisidet. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilane on teadlik, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta antakse sõnalist tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeleliste õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, mille alusel tehakse ettepanekuid edaspidisteks toetavateks tegevusteks. Õpilast suunatakse märkama oma edusamme ja kasutama saavutatut edasi õppides, seadma ise endale õpieesmärke ning andma oma teadmistele ja oskustele hinnangut õpitavas võõrkeeles.

11. klass

ÕPPETUNDIDE ARV NÄDALAS - 3
ÕPPETUNDIDE ARV AASTAS -105

Õpitulemused

11. klassi lõpetaja teab:

- Eesti kultuuritegelasi, on lugenud eesti luulet ja 2-3 proosateost;
- Eesti ühiskonnale iseloomulikke käitumis- ja suhtlemisnorme.

11. klassi lõpetaja oskab:

- väljendada oma teadmisi, mõtteid, arvamusi kõnes ja kirjas;
- eestikeelsele teabele tuginedes laiendada iseseisvalt oma teadmisi ja hankida teavet Eestis toimuva kohta;
- kasutada keelekäsiraamatut ja iseseisvalt arendada oma eesti keele oskust.

Õppesisu

4. KURSUS “Haridus ja töö”

Pere ja kasvatus:

1. perekond; peresuhted, laste ja vanemate omavaheline mõistmine ning üksteisest hoolimine;
2. kasvatus: viisakusreeglid, käitumisnormid, väärtushinnangute kujundamine, salliv eluhoiak jne.

Haridus:

1. riiklikud ja eraõppeasutused, koolitused;
2. kohustuslik kooliharidus, iseõppimine;
3. koolikeskkond ja -traditsioonid; noorteorganisatsioonid;
4. edasiõppimisvõimalusi Eestis ja välismaal;
5. elukestev õpe.

Tööelu:

1. teadlik eneseteostus; elukutsevaliku võimalusi ja karjääri planeerimine;
2. tööotsimine: eluloo koostamine, tööleping, töövestlus;
3. töö kui toimetulekuallikas; raha teenimine (nt sissetulekud ja väljaminekud, hinnad);
4. tööpuudus;
5. vastutustundlik suhtumine oma töösse; hoolivus enese ja teiste suhtes;
6. töötaja ja tööandja õigused ning vastutus, ametiühingud, katseaeg, osalise või täisajaga töö, puhkus;
7. suhted töökollektiivis; meeldiv ja sundimatu miljö, motiveeritud töötaja;
8. vajalikud eeldused oma tööga toimetulekuks;
9. puudega inimeste töö.

5. KURSUS “Inimene ja ühiskond”

Inimene kui looduse osa:

1. eluring: sünd, elu ja surm;
2. tasakaal inimese ja looduse vahel (nt loodushoidlik eluviis, aukartus looduse ees);
3. elulaad ehk olemise viis (nt loodus- ja inimsõbralik, tervislik).

Inimene kui indiviid:

1. inimese loomus ja käitumine, vastuoludesse sattumine;
2. iga inimese kordumatu eripära;
3. väärtushinnangud, vaated elule ja ühiskonnale;
4. inimsuhted: isiklikud, emotsionaalsed; sotsiaalsed;
5. erinevad inimesed ja rahvad (nt keele- ja kultuurierinevused, käitumistavad, kõlblusnormid).

Inimeste suhtlus:

1. suhtlusvahendid: loomulik keel ja kehakeel (nt sõnavalik, žestid, miimika);
2. meedia kui suhtluskanal ja -vahend.

Ühiskond kui eluvalduste kogum:

1. majanduselu: tõusud ja mõõnad, heaoluühiskond;
2. sotsiaalsfäär, elatustase, heategevus;
3. ebaterved eluviisid, kuritegevus

6. KURSUS “Meedia”

Televisioon:

1. Saated
2. Reklaam, tarbimisühiskond ja reklaam, reklaam kui mõjutusvahend

Raadio

Perioodilised väljaanded (ajalehed, ajakirjad)

1. Ajakirjandus, ajakirjanduse roll ühiskonnas

Internet

1. raamatud internetis,
2. arvuti ja arvutisõltuvus
3. info hankimine

Lõiming

1. Arvutiõpetus
2. Inimeseõpetus
3. Kunstiõpetus
4. Ühiskonnaõpetus
5. Emakeel

Läbivad teemad

1. elukestev õpe ja karjääri planeerimine
2. teabekeskond;
3. tehnoloogia ja innovatsioon;
4. tervis ja ohutus;
5. kultuuriline identiteet
6. väärtused ja kõlblus

Õppetegevused

Tundides kasutame mitmekesiseid ülesandeid, mis eeldavad loovat lähenemist. Õpilased töötavad nii iseseisvalt, kuid ka paarides ja rühmades. Rakendame aktiivõppe meetodeid: diskussioonid, väitlused, ajurünnakud jne.

Igapäevasteks tegevusteks on erinevate tekstide käsitlemine, tõlge, arutlused ja ümberjutustused. Pöörame erilist tähelepanu rääkimisoskuste arendamisele. Õpilased koostavad dialooge, vestlevad, esitavad ettekanded, väljendavad oma arvamused. Keeletasemele vastava sõnavara omandamiseks ning keerukamate keelekonstruktsioonide kasutamiseks ja kinnistamiseks kasutame ülesandeid, kus õpilane saab rakendada suhtlemisoskust, kasutades erinevaid keeleregistreid (nt suhtlemine ametiasutuses, tööintervjuul, olmesfääris).

Iga teema lõpus toimub suuline ja kirjalik teadmiste kontroll. Õpilased kirjutavad kas kirja, esseed või jutustust, sooritavad grammatika ja lugemisteste, osalevad diskussioonis või vestluses.

Õppetegevused:

1. meedia- ning autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine;
2. iseseisev lugemine ning kuulamine;
3. tarbekirjade koostamine (päring, elulugu, seletuskiri, avaldus, kaebus);
4. loovtööde kirjutamine (essee, kirjand, artikkel, kokkuvõte, luuletus);
5. referaatide ja/või uurimistööde koostamine ning esitlemine;
6. keelerühmadevahelised arutlused ja väitlused;
7. rolli- ja suhtlusmängud;
8. projektitööd (nt filmide tegemine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine) ;
9. keelekeskkonnas täidetavad ülesanded (nt muuseumitund, intervjuud);
10. info otsimine erinevatest eestikeelsetest teatmeallikatest (nt seletav sõnaraamat, internet);
11. klassis on põhirõhk grammatika, kõne- ja kirjutamisoskuse arendamisel. Õpilased õpivad, kuidas kasutada erinevaid keelestruktuure kontekstis, osalevad vestlustes ja diskussioonides, kirjutavad igasuguseid tekste (kirjad, esseed, artiklid, aruanded).

Hindamine

Hindamisel lähtume vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Õpitudemusi hindame sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnetega. Meie koolis hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusuuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekava taotletavatele õpitudemustele. Õpitudemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta anname sõnalist tagasisidet. Õpitudemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ja vastavuses õpitudemustega. Õpilane on teadlik, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid.

Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta antakse sõnalist tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keelelistele õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, mille alusel tehakse ettepanekuid edaspidisteks toetavateks tegevusteks. Õpilast suunatakse märkama oma edusamme ja kasutama saavutatut edasi õppides, seadma ise endale õpieesmärke ning andma oma teadmiste ja oskuste hinnangut õpitavas võõrkeeles.

12. klass

ÕPPETUNDIDE ARV NÄDALAS - 3
ÕPPETUNDIDE ARV AASTAS -105

Õpitulemused

Rääkimine

- oskab esitada selgeid, üksikasjalikke kirjeldusi ja ettekandeid mitmesugustel oma huvivaldkonna teemadel;
- oskab selgitada oma vaatenurka, kaaluda kõnealuste seisukohtades tugevaid ja nõrku külgi;
- oskab edastada üldisema sisuga teateid igapäevases töökorralduses. Kõne on mõistetav ja arusaadav;
- oskab esinemisjärgsetele küsimustele vastata ladusalt, sundimatult ja pngutuseta, ilma, et kuulajatel tekiks mõistmisraskusi;
- oskab keelt piisavalt, et sõnu otsimata kirjeldada vajalikku, väljendada seisukohti ja esitada põhjendusi;
- sõnakasutus on üldjoontes täpne; aegajalt võib küll sõnavalikul eksida, kuid see ei takista suhtlust;
- oskab tavaolukorras üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle;
- on omandanud selge ja loomuliku häälduse ning intonatsiooni;
- kirjutamine ja kirjavahemärgistus on üsna korrektne, ehkki vahel on märgata emakeele mõju;
- oskab olukohaselt väljendada ja suudab vältida suuremaid sõnastusvigu;
- oskab paindlikult kasutada lihtsaid keelevahendeid, et väljendada vajalikku;
- oskab kõnelust alustada ja sobival ajal kõnevooru võtta; oskab soovi korral vestlust lõpetada, kuid ei pruugi seda teha alati kõige kohasemal viisil;
- oskab kirjeldada peamisi seisukohti;
- oskab kasutada piiratud hulgal sidumisvõtteid, mis lubab ühendada lausungeid selgeks sidusaks tekstiks. Mõttekäik võib seejuures jääda mõneti katkendlikuks;
- oskab kõnetempo hoida enam – vähem ühtlase ka pikemate kõnelõikude korral. Võin kõhelda vormide ja väljendite valikul;
- oskab üsna täpselt selgitada mõtte või probleemi tuuma.

Kirjutamine

- oskab kirjutada selgeid, üksikasjalikke tekste oma huvivaldkonna teemade piires, sünteesides mitmest allikast pärit infot;
- oskab kirjutada filmi või raamatu kokkuvõtet;

- oskab oma jutu läbi mõelda ja leida sobivad keelendid, et kuulajatele moonutustena kohale jõuaks;
- oskab leida väljendusviisi, mis varjab lünki omandatud sõnavaras ja grammatikas;
- oskab parandada keelevääratusi ja vigu, kui ta neid märkab või kui need on põhjustanud möödarääkimist;
- oskab kirja panna sõnumeid ja arvamusi ning seostada neid teistelt kuulduga;
- oskab kirjutada kirju, mis vahendavad tundeid või kirjutajale tähtsaid sündmusi ja kogemusi;
- oskab kommenteerida partneri arvamust ja teateid.

Kuulamine

- suudab jälgida pikka juttu ja keeruka sisuga vaidlust juhul, kui teema on tuttav ja vestluse suunda toetavad selged märksõnad;
- suudab vähese pingutuseta mõista, mida tema ümber räägitakse, aga võib pidada raskeks osalemist mitme emakeelekõneleja mõttevahetuses;
- mõistab normaalse kiirusega edastatud üldkeelseid teadaandeid ja sõnumeid konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel;
- mõistab enamikku asjalikest raadiosaadetest ning salvestatud ja ringhäälingus levivast materjalist, mis on üldkeelne ja lubab kõneleja meeleolu, tooni vm tabada.

Rääkimine

- on võimeline ettevalmistuseta astuma vestlusesse kui kõneaine on tuttav;
- suudab igapäevases vestluses jälgida selge hääldusega pöördumist;
- oskab edasi anda tundevarjundeid ning rõhutada toimunu ja kogetu olulisust;
- suudab mõningase pingutusega mõista suuremat osa kuuldust, kuid võib mõttevahetuses kõrvalseisjaks jääda, kui emakeelsed kõnelejad ei märka oma keelekasutust kohandada;
- suudab jälgida oma toimevaldkonda puudutavat arutelu. Mõistab üksikasju, millele rääkija tähelepanu pöörab;
- oskab kaasa aidata töö edenemisele, kutsudes teisi liituma, küsides nende arvamust;
- oskab selgelt ja üksikasjalikult kirjeldada, kuidas mingit toimingut läbi viia;
- oskab läbi viija ettevalmistatud intervjuud, kontrollida ja üle küsida infot.

Lugemine

- Loeb suuresti iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist ning kasutades sobivaid abimaterjale;
- Loeb oma huvivaldkonnaga seostuvaid kirju ja taipab asja tuuma;
- Suudab kiiresti hõlmata pikki ja keerukaid tekste, keskendudes asjakohastele detailidele;
- Mõistab kaasaegseid probleemartikleid ja ülevaateid, kus autorid väljendavad lahknevaid hoiakuid ja eriarvamusi.

Õppesisu

7. KURSUS “Vaba aeg”

Puhkamisvõimalused

- Reisimine ja puhkus
- Eesti kui turismimaa
- Lennureisid, praami- ja bussireisid
- Maaturism
- Inimeste motiivid

Sportimisvõimalused

- Aktiivne puhkus (spordialad, matkamine)

Kultuuriüritused

- teater, kontserdid, näitused)

Filmi-ja teatrikunst

- zanrid, teater kui kunstiliik

Lugemiseelistused

- Raamatud, ajalehed, ajakirjad, raamatukogu

8. KURSUS “Olme”

Teenindusettevõtted

Pank

- Õppelaen
- Pangas
- Kindlustus

Sisseostude tegemine

- Interneti-kaubandus
- Kauplused

Tarbija õigused

- Tarbijakaitse

Liiklus

- Jalgrattaga sõitmine
- Turvalisus
- Autod (ummikud)

9. KURSUS “Perekond ja kodu”

Perekond ja kodu

- Kaunis kodu
- Üürikorter, eramu
- Lemmikloom
- Perekondlikud pühad ja traditsioonid
- Pere roll inemese elus

Armastus ja abielu

- Lapsepõlv (mälestused, kasvatus)
- Teismeline laps
- Noorte probleemid
- Abiellumine (pulmad)
- Raha ja armastus
- Suhted

Lõiming

- Arvutiõpetus
- Inimeseõpetus
- Kunstiõpetus
- Ühiskonnaõpetus
- Emakeel

Läbivad teemad

- teabekeskond;
- tehnoloogia ja innovatsioon;
- tervis ja ohutus;
- kultuuriline identiteet
- väärtused ja kõlblus

Õppetegevused

Tundides kasutame mitmekesiseid ülesandeid, mis eeldavad loovat lähenemist. Õpilased töötavad nii iseseisvalt, kuid ka paarides ja rühmades. Rakendame aktiivõppe meetodeid: diskussioonid, väitlused, ajurünnakud jne.

Igapäevasteks tegevusteks on erinevate tekstide käsitlemine, tõlge, arutlused ja ümberjutustused. Pöörame erilist tähelepanu rääkimisoskuste arendamisele. Õpilased koostavad dialooge, vestlevad, esitavad ettekanded, väljendavad oma arvamused. Keeletasemele vastava sõnavara omandamiseks ning keerukamate keelekonstruktsioonide kasutamiseks ja kinnistamiseks kasutame ülesandeid, kus õpilane saab rakendada suhtlemisoskust, kasutades erinevaid keeleregistreid (nt suhtlemine ametiasutuses, tööintervjuul, olmesfääris).

Iga teema lõpus toimub suuline ja kirjalik teadmiste kontroll. Õpilased kirjutavad kas kirja, esseed või jutustust, sooritavad grammatika ja lugemisteste, osalevad diskussioonis või vestluses.

Õppetegevused:

1. meedia- ning autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine;

2. iseseisev lugemine ning kuulamine;
3. tarbekirjade koostamine (päring, elulugu, seletuskiri, avaldus, kaebus);
4. loovtööde kirjutamine (essee, kirjand, artikkel, kokkuvõte, luuletus);
5. referaatide ja/või uurimistööde koostamine ning esitlemine;
6. keelerühmadevahelised arutlused ja väitlused;
7. rolli- ja suhtlusmängud;
8. projektitööd (nt filmide tegemine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine) ;
9. keelekeskkonnas täidetavad ülesanded (nt muuseumitund, intervjuud);
10. info otsimine erinevatest eestikeelsetest teatmeallikatest (nt seletav sõnaraamat, internet).

12. klassis on pööratud kõne-, kirjaliku ja kuulamisõppe arendamisele. Õpilased kirjutavad ametlikud ja poolametlikud kirjad, esseed ja aruanded. Iga tund õpilastele antakse võimalus väljendada oma arvamust ja seda kas individuaalselt küsimustele vastates, monoloogi või vestluse vormis.

Hindamine

Hindamisel lähtume vastavatest gümnaasiumi riikliku õppekava üldosa sätetest. Õpitulemusi hindame sõnaliste hinnangute ja numbriliste hinnatega. Meie koolis hinnatakse õpilase teadmisi ja oskusuuliste vastuste (esituste), kirjalike ja praktiliste tööde ning praktiliste tegevuste alusel, arvestades õpilase teadmiste ja oskuste vastavust ainekava taotletavatele õpitulemustele. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta anname sõnalist tagasisidet. Õpitulemuste kontrollimise vormid on mitmekesised ja vastavuses õpitulemustega. Õpilane on teadlik, mida ja millal hinnatakse, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid, mis hindamisvahendeid kasutatakse ning mis on hindamise kriteeriumid. Õpitulemused sisaldavad hoiakuid ja väärtusi, mille kohta antakse sõnalist tagasisidet. Tagasiside andmisel (sh keeleliste õpitulemustele) kasutatakse kõrvuti õpetaja hinnangutega õpilaste enesehindamist ja kaaslaste antud hinnanguid, mille alusel tehakse ettepanekuid edaspidisteks toetavateks tegevusteks. Õpilast suunatakse märkama oma edusamme ja kasutama saavutatut edasi õppides, seadma ise endale õpieesmärke ning andma oma teadmiste ja oskustele hinnangut õpitavas võõrkeeles.

Võõrkeeled

Üldalused

Õppe-eesmärgid

Gümnaasiumi võõrkeeledõpetusega taotletakse, et õpilane:

1. omandab keeleoskuse tasemel, mis võimaldab autentsetes võõrkeelses keskkonnas iseseisvalt toimida;
2. mõistab ja väärtustab oma ning teiste kultuuride sarnasusi ja erinevusi;
3. suhtleb sihtkeele kõnelejadega nende kultuurinorme järgides;
4. on võimeline jätkama õpinguid võõrkeeles, osalema erinevates rahvusvahelistes projektides ning kasutama võõrkeeli rahvusvahelises töökeskkonnas;

5. analüüsib oma teadmisi ja oskusi, tugevusi ja nõrkusi; omandab elukestvaks õppeks motivatsiooni ning vajalikud oskused.

Õppeaine kirjeldus

Gümnaasiumiastmes õpitakse võõrkeelt tasemepõhiselt.

B2 keeleoskustasemega võõrkeeleks on keel, kus õpilane on varasemate õpingutega jõudnud kõrgemale keeleoskustasemele (nt B1 põhikooli lõpus) ning tema eesmärk on jõuda B2 keeleoskustasemele, sõltumata sellest, kas õpitav keel oli põhikoolis A-, B- või C-keel või on õpilane seda võõrkeelt õppinud väljaspool kooli.

B2 keeleoskustasemega keele puhul on gümnaasiumi lõpetaja rahuldav õpitulemus B2.1, hea õpitulemusega õpilane on võimeline täitma osaliselt ja väga hea õpitulemusega õpilane kõik B2.2 keeleoskustaseme nõuded. Väga hea õpitulemusega õpilane on võimeline osaliselt täitma ka järgmise (C1) taseme nõudeid.

Kohustuslike kursuste arv võimaldab õpilasel saavutada valitud sihttasemega võõrkeeles õpitulemused rahuldaval või heal tasemel olenevalt õppija võimekusest ning tema algsest keeleoskustasemest. B2 keeleoskustaseme oskuste süvendamiseks ja kinnistamiseks ning liikumiseks järgmise keeleoskustaseme poole pakub kool õpilasele valikkursusi ning lisakursusi vastavalt kooli õppekavale.

Õpetuses kasutatakse kommunikatiivse keeleõppe põhimõtteid ning aktiivõppemeetodeid. Rõhk on interaktiivsel õppimisel ja õpitava keele kasutamisel. Rakendatakse jätkuvalt paaris- ja rühmatööd, toetatakse võõrkeelse suhtlus- ja esinemisoscuse väljakujunemist, nt väitlused, referaadid, uurimistöid, esitlused, sh multimeedia, suhtlusportaalid, blogid jne. Õpilasi ergutatakse kasutama keelt ka väljaspool keeletunde.

Gümnaasiumi keeletunnis suheldakse peamiselt õpitavas võõrkeeles.

Viis teemavaldkonda ja nende alateemad on igapäevaelus omavahel läbi põimunud ning nii on neid võimalik käsitleda ka keeleõpetuses. Erinevate teemade kaudu on õpilasel võimalus võrrelda Eesti ja õpitava keele maa kultuuriruumi. Teemasid käsitledes peetakse silmas kursuse keeletaset, õpilase huve ning teemade päevakohasust.

Keeleteadmised ei ole eesmärk omaette, vaid vahend parema keeleoscuse omandamiseks. Keele struktuuri õpitakse kontekstis.

Kultuuriteadlikkuse kujundamisel juhitakse õpilase tähelepanu emakeeles ja õpitavas võõrkeeles suhtlemise erinevustele ning neid erinevusi selgitavatele kultuurinähtustele. Õpilane peaks olema teadlik oma kohast ja vastutusest ühiskonnas ning suutma anda adekvaatseid hinnanguid.

Õppes on jätkuvalt oluline õpioskuste arendamine, mis toetab edasisi võõrkeeleõpinguid ning paneb aluse elukestvale õppele.

Õpitulemused

B2 keeleoskustasemega keel

Gümnaasiumi lõpetaja:

1. mõistab konkreetsel või abstraktsel teemal keerukate tekstide ning mõttevahetuse tuuma;
2. vestleb spontaanselt ja ladusalt sama keele emakeelse kõnelejaga;
3. selgitab oma vaatenurka ning kaalub kõnealuste seisukohtade tugevaid ja nõrku külgi;
4. loob erinevatel teemadel sidusa ja loogilise teksti;

5. arvestab suheldes õpitava keele maa kultuurinorme;
6. tunneb huvi õpitavat keelt kõnelevate maade kultuurielu vastu, loeb võõrkeelset kirjandust, vaatab filme ja telesaateid ning kuulab raadiosaateid;
7. kasutab võõrkeelseid teatmeallikaid (nt seletavat sõnaraamatut, internetti) vajaliku info otsimiseks ka teistes valdkondades;
8. seab eesmärged ja hindab nende saavutatuse taset ning valib ja vajaduse korral muudab oma õpistrateegiaid;
9. seostab omandatud teadmisi nii võõrkeelte valdkonnaga kui ka teiste valdkondade teadmistega.

Keeleoskuse tase gümnaasiumi lõpus:

	Kuulamine	Lugemine	Rääkimine	Kirjutamine
rahuldav õpitulemus	B2.1	B2.1	B2.1	B2.1
hea õpitulemus	B2.2	B2.2	B2.2	B2.2
Väga hea õpitulemus	B2.2 – C1	B2.2 – C1	B2.2 – C1	B2.2 – C1

Osaoskuste õpitulemused esitatakse punktis 4.

Võõrkeeleõpetus ainekava koosneb 5 kursusest (kohustuslikud) ja 4 valikkursusest

Õppesisu

1 kursus

Eesti ja maailm

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteedad

Eesti riik ja rahvas:

1. omariiklus ja kodanikuks olemine, riigikaitse;
2. geograafiline asend ja kliima;
3. rahvastik: põhirahvus, muukeelne elanikkond, uusimmigrandid;
4. mitmekultuuriline ühiskond.

Eesti keel ja eesti meel:

1. rahvuslik identiteet;
2. kultuuritraditsioonid;
3. kodukoha lugu.

Eesti ja teised riigid:

1. Eesti kui Euroopa Liidu liikmesmaa: ELi liikmesriigid, ELi töökorraldus;
2. Eesti koht maailmas: rahvusvaheline koostöö.

Keeleteadmised

- nimisõna: liigid, üld- ja pärisnimede kasutamine, loendatavad ja loendamatud nimisõnad, liitnimisõnad, nimisõnalised fraasid ja nende kasutamine; abstraktsed nimisõnad;
- artikkel: artikli kasutamine üld- ja pärisnimedega, ainenimedega, abstraktsete nimisõnadega;
- artikli asendajad; erandid; artikli puudumine; väljendid umbmäärase artikliga, määrava artikliga, ilma artiklita;
- omadussõna: *-ing-*, *-ed-lõpulised* (kesksõnalised) omadussõnad; täiend- ja öeldistäiteline omadussõna; omastavad ja näitavad omadussõnad; liitomadussõnad; omadussõna tegusõna järel; *so* ja *such*, *enough* ja *too* kasutamine; sõnajärg mitme täiendsõna puhul;
- arvsõna: lihtmurrud, kümnendmurrud, aritmeetilised põhitehted, erinevad mõõtühikud;
- asesõna: umbmäärased asesõnad *some*, *any*, *no*, *many*, *much*, *a few*, *a lot of*, *one*, *every*, *each*, *all*, *both*, *another*, *(the) other(s)either*, *neither* ; umbisikulised asesõnad *it*, *there* ;

2 kursus

Õppesisu

Kultuur ja looming

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteemad

Kultuur kui looming:

1. looming: kirjandus, kujutav kunst, helilooming, arhitektuur, tarbekunst ja käsitöö jne;
2. rahva ajalooline kultuurimälu;
3. loova mõtte arendamine kogemuse kaudu;
4. loomeprotsessi soodustavad või takistavad tegurid (nt olme, perekond, ühiskonnakord, tavad).

Kultuuritraditsioonid ja tavad:

1. rahvapärимused, muistendid, muinasjutud, vanasõnad ja kõnekäänud kui rahvatarkuse varamu;
2. erinevate rahvaste kultuuritraditsioone, tavasid ja uskumusi.

Keeleteadmised

- mastav kääne, kahekordne omastav kääne *a friend of theirs*; ainsuse ja mitmuse kasutamise erijuhud *all*, *every*, *whole*, *none of jt*;
- õrdlusvormid (*not*) *as...as*, *not enough to...*, *too...to*; *the* + omadussõna *the elderly*;
- eritüvelised võrdlusastmed; *little* + loendatav / loendamatu nimisõna; omadussõna + *to* -infinitiiv / *that* osalause : *I'm happy to see them again* / *He was happy that they were coming to the party*.
- tegusõna: kõneviisid; aktiiv ja passiiv: aktiivi ajavormid *Present Perfect Progressive*, *Past Perfect Progressive*, *Future Perfect*, passiivi ajavormid *Present Progressive*, *Present Perfect*, *Past Progressive*, *Past Perfect*, *Future Simple*;
- tegusõna tüübid, põhivormid; modaalverbid *can*, *could*, *may*, *might*, *must* /*have to*, *mustn't*, *ought to*, *shall*, *should*, *will*, *would*, *need*, *needn't*, *used to* + infinitiiv ja nende kasutus;
- tingimuslauseid (*Conditional* I, II, III); ajamääruslauseid; tegusõna mittepöördelised vormid: tegevusnimi ja konstruktsioonid (sihitis infinitiiviga, *fortarind* infinitiiviga); gerundium (*-ing-* vorm) tegusõnade ja eessõnade järel, aluse ja sihitisena; oleviku ja mineviku kesksõna (*the Participle*), konstruktsioonid: sihitis kesksõnaga ja iseseisev kesksõnaline tarind; aegade ühildumine kaudses kõnes;

3 kursus

Õppesisu

Keskkond ja tehnoloogia

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteedad

Geograafiline keskkond:

1. keskkonna ja inimese suhted, keskkonnateadlikkus: looduslik tasakaal, puutumatu loodus;
2. tööstus ja kultuur, kaitsealad; saasteallikad;
3. loodusliku tasakaalu kadumisest tingitud ohud keskkonnale ja inimestele;
4. kliima ja kliimamuutused;
5. keskkonna jätkusuutlik areng.

Elukeskkond:

1. elutingimused erineva kliima ja rahvastusega aladel;
2. sotsiaalsete hüvede olemasolu ja nende kättesaadavus (nt arstiabi, pensionid, riiklikud toetused ja fondid, abirahad, soodustused puuetega inimestele jne);
3. säästlik eluviis;
4. sotsiaalne miljöö: põhirahvusest koosnev või mitmekeelne ja -kultuuriline ühiskond;
5. lähinaabrid.

Tehnoloogia:

1. teadus- ja tehnikasaavutused ning nende rakendamine igapäevaelus;
2. teabekeskkond: infootsing ja -vahetus;
3. keeletehnoloogilisi rakendusi igapäevaelus: elektroonsed sõnastikud, keeleõppematerjalid, arvutipõhine keeleõpe, tõlkeabiprogrammid jne;
4. biotehnoloogia igapäevaelus: olmekeemia, kosmeetika- ja toiduainetööstus jne.

Keeleteadmised

- määrsõna: määrsõna liigid, funktsioonid, struktuur; määrsõna koht lauses; mitmetähenduslikud määrsõnad *badly, rather, right, shortly, so, still*; kahe erineva vormiga määrsõnad *loud/loudly, quick/quickly, cheap/cheaply* jt; omadussõnadega vormilt ühtelangevad määrsõnad *fast, hard, late, little, long, loud, much, right, well* jt;
- eessõnadega vormilt ühtelangevad määrsõnad *about, along, but, by, off, round, since* jt; partiklitega ühtelangevad määrsõnad *about, along, away, by, down, in, off, on, out, over, through, up* jt; sidesõnadega ühtelangevad määrsõnad *after, before, but, since, when, where*.
- eessõna: ajamäärustes esinevad eessõnad *after, before, between, in, on, for, until, till since, from...to /till, by*; kohamäärustes esinevad eessõnad *in, at, on, up, near, under, above, behind, in front of, between, to, into, towards, up to, over, from, out of, off, down, through, opposite, round, next to /beside*; viisimäärustes esinevad eessõnad *by, on, in, with, without*; eessõnalised fraasid *at the beginning of, by means of* jt; nimi- ja omadussõnad, mis nõuavad enda ees teatud eessõna *by car, for sale, at last* jt; nimi-, omadus- ja tegusõnad, mis nõuavad enda järel teatud eessõna *advice on, afraid of, belong to*;

4 kursus

Õppesisu

Haridus ja töö

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteedad

Pere ja kasvatus:

1. perekond; peresuhted, laste ja vanemate omavaheline mõistmine ning üksteisest hoolimine;
2. kasvatus: viisakusreeglid, käitumisnormid, väärtushinnangute kujundamine, salliv eluhoiak jne.

Haridus:

1. riiklikud ja eraõppeasutused, koolitused;
2. kohustuslik kooliharidus, iseõppimine;
3. koolikeskkond ja -traditsioonid; noorteorganisatsioonid;
4. edasiõppimisvõimalusi Eestis ja välismaal;
5. elukestev õpe.

Tööelu:

1. teadlik eneseteostus; elukutsevaliku võimalusi ja karjääri planeerimine;
2. töötamine: eluloo (CV) koostamine, tööleping, töövestlus;
3. töö kui toimetulekuallikas; raha teenimine (nt sissetulekud ja väljaminekud, hinnad);
4. tööpuudus;
5. vastutustundlik suhtumine oma töösse; hoolivus enese ja teiste suhtes;
6. töötaja ning tööandja õigused ja vastutus, ametiühingud, katseaeg, osalise või täisajaga töö, puhkus;
7. suhted töökollektiivis; meeldiv ja sundimatu miljö, motiveeritud töötaja;
8. vajalikud eeldused oma tööga toimetulekuks;
9. puuetega inimeste töö.

Keeleteadmised

- lauseõpetus: kõrvallused; fraaside ja lausete ühendamine; *it* ja *there* lause algul; teksti seostamine tervikuks (*cohesion*); idioomid keeles;

5 kursus

Inimene ja ühiskond

Kõnearendus-, lugemis-, kuulamis- ja kirjutamisteedad

Inimene kui looduse osa:

1. eluring: sünd, elu ja surm;
2. tasakaal inimese ja looduse vahel (loodushoidlik eluviis, aukartus looduse ees);
3. elulaad ehk olemise viis (nt loodushoidlik ja inimsõbralik, tervislik).

Inimene kui indiviid:

1. inimese loomus ja käitumine, vastuoludesse sattumine;
2. iga inimese kordumatu eripära;
3. väärtushinnangud, vaated elule ja ühiskonnale;
4. inimsuhted: isiklikud, emotsionaalsed; sotsiaalsed;
5. erinevad inimesed ja rahvad (keele- ja kultuurierinevused, käitumistavad, kõlblusnormid).

Inimestevaheline suhtlus:

1. suhtlusvahendid: loomulik keel ja kehakeel (sõnavalik, žestid, miimika jne);
2. meedia kui suhtluskanal ja -vahend.

Ühiskond kui eluavalduste kogum:

1. majanduselu: tõusud ja mõõnad, heaoluühiskond;
2. sotsiaalsfäär, elatustase, heategevus;
3. ebaterved eluviisid, kuritegevus.

Keeleteadmised

- sidesõna: siduvad sidesõnad *as well as, besides, moreover, not only...but also*; vastandavad sidesõnad *however, nevertheless, only, still, yet*; põhjuslik sidesõna *for*; järelaluslikud sidesõnad *consequently, then, therefore*; alus-, sihitis- ja öeldistätelauseid alustavad sidesõnad *that, if, whether, who, whose, what, which, whoever, whatever, whichever, how, when, where, why, however, whenever, wherever*; ajamääruslauseid alustavad sidesõnad *as, when, after, before, since, until/till, whenever, while, as long as, all the time, by the time*; viisimäärust alustavad sidesõnad *how, however, the way*; võrdlusmääruslauseid alustavad sidesõnad *as if, like*; kordav sidesõna *the...the*; otstarbemääruslauseid alustavad sidesõnad *in order + to + infinitiiv*; põhjusmääruslauseid alustavad sidesõnad *since, now*; tagajärjemääruslauseid alustav sidesõna *so*; tingimusmääruslauseid alustavad sidesõnad *even if, in case, once, providing, on condition, supposing*; mõõndusmääruslauseid alustavad sidesõnad *although, even if*; piiramist ja varutingimust väljendavaid määruslauseid alustav sidesõna *except that*;
- sõnatuletus: sõnade liitmine; ees- ja järelliited; tähtsamad nimisõnu tuletavad järelliited - *er/-or, -ist, -ics, -ism, -ion/-ation, -ing, -ness, -let, -ment, -ee, -dom, -ence/-ance, -ess, -hood, -ity, -ship, -th*; tähtsamad omadussõnu tuletavad järelliited -*able, -al, -ed, -en, -ent /-ant, -ful, -ic, -ish, -ive, -less, -ous, -ly, -y, -ward*; tähtsamad omadussõnu tuletavad eesliited *anti-, non-, post-, pre-, un-, in- (im-, il-, ir-)*; tähtsamad tegusõnu tuletavad järelliited -*ate, -en, -fy/-ify*; tähtsamad tegusõnu tuletavad eesliited *co-, counter-, de-, dis-, ex-, fore-, inter-, mis-, over-, out-, pre-, re-, sub-, trans-, un-, under-*.

Valikkursused õppesisu

- W. Scott “Ivanhoe”
- J. F. Cooper “The Last from the Magicians”
- Ch. Dickens “Dombey and Son”
- H. Beecher-Stowe “Uncle Tom’s Cabin”
- O. Henry “The Ransom of Red Chief”
- 2 raamatut inglise keeles (xpilase valik)
- 2 ajalehte artiklit
- O. Wilde “The Importance of Being Honest”
- Inglise luule

- Minu koht elus.
- Mina ise.
- Minu tulevik.
- Sestskonna probleemid.
- Minu linn.
- Mina ja maailm.
- Вдlimus.
- Saatus ja faatum.

Õppetegevus

Gümnaasiumis arendatakse kõiki osaoskusi võrdselt, rõhuasetused võivad kursuseti olla erinevad. Õpitavat keelt kasutatakse aktiivselt nii tunnis kui ka väljaspool tundi (nt kirjasõbrad, õppereisid, õpilasvahetused ja kohtumised õpitavat keelt emakeelena kõnelejatega). Õpilane loeb autentseid ilukirjandus-, teabe-, tarbe- ja meediatekste. Kasutatakse mitmekesiseid ülesandeid, mis eeldavad loovat lähenemist. Keeletasemele vastava sõnavara omandamiseks ning keerukamate keelekonstruktsioonide kasutamiseks ja kinnistamiseks kasutab õpetaja ülesandeid, kus õpilane saab rakendada suhtlemisoskust, kasutades erinevaid keeleregistreid (nt suhtlemine ametiasutuses, tööintervjuul, olmesfääris).

Õpetaja suunab õpilasi kõrvutama ja analüüsima erinevate keelte sarnasusi ja erinevusi, nägema keeltevahelisi seoseid ning jälgima oma keelekasutust.

Õpetaja planeerib koos õpilasega tööd, et saavutada eesmärgiks seatud keeleoskustase. Iseseisvate tööharjumuste kõrval kinnistuvad paaris- ja meeskonnatöö oskused.

Õppetegevuseks sobivad näiteks:

1. meedia- ja autentsete audiovisuaalsete materjalide kasutamine;
2. iseseisev lugemine ning kuulamine;
3. tarbekirjade koostamine (nt CV, seletuskiri, avaldus, kaebus);
4. loovtööd (nt kirjand, essee, artikkel, retsensioon, kokkuvõte, luuletus, tõlge, blogi);
5. referaatide ja/või uurimistööde koostamine ning esitlemine;
6. argumenteerimisoskuse arendamine (nt väitlus, vaidlus);
7. rolli- ja suhtlummängud;
8. projektitööd (nt filmide tegemine, teatritükkide etendamine, veebilehtede koostamine);
9. info otsimine erinevatest võõrkeelsetest teatmeallikatest (nt sõnaraamatud, internet).

4. Keeleoskustasemed A1.1 – C1

Osaoskuste õpitulemused

	KUULAMINE	LUGEMINE	RÄÄKIMINE	KIRJUTAMINE	GRAMMATI KA KORREKTS US
1.1	Tunneb väga aeglaselt ja selges sidusas kõnes ära õpitud sõnad ja fraasid; arusaamist toetab pildimaterjal.	Tunneb õpitava keele tähemärke. Tunneb tekstis ära tuttavad nimed, sõnad (sh rahvusvaheliselt	Oskab vastata väga lihtsatele küsimustele ning esitada samalaadseid küsimusi õpitud	Tunneb õpitava keele kirjatähti, valdab kirjatehnikat, oskab õpitud fraase ja lauseid ümber kirjutada (ärakiri).	Kasutab üksikuid äraõpitatud tarindeid ja lausemalle, kuid neiski tuleb ette vigu.

	Reageerib pöördumistele adekvaatselt (nt tervitused, tööjuhised). Tunneb rahvusvaheliselt kasutatavaid lähedase hääldusega sõnu (nt hamburger, film, takso, kohv).	kasutatavad) ja fraasid. Loeb sõnu, fraase ja lauseid õpitud sõnavara ulatuses; arusaamist võib toetada pildimaterjal.	sõnavara ja lausemallide piires. Vajab vestluskaaslase abi, võib toetuda emakeelele ja žestidele.	Oskab kirjutada sikuandmeid (nt vihiku peale). Koostab lühikesi lauseid õpitud mallide alusel.	
1.2	Saab aru selgelt hääldatud fraasidest, lausetest ja tuttava situatsiooniga seotud lühikestest dialoogidest. Mõistab selgelt ja aeglaselt antud juhiseid ning pöördumisi. Vajab kordamist, osutamist, piltlikustamist vms.	Loeb lühikesi lihtsaid tekste (nt ürituste kavad, postkaardid, meilid, kuulutused, sildid, teeviidad, lühiankeedid, -küsimustikud, -teated, -sõnumid) ja leiab neist vajaliku faktiinfo. Saab aru lihtsatest kirjalikest tööjuhistest. Lugemise tempo on vägaaeglane, teksti mõistmiseks võib vaja minna korduvat lugemist. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada õpiku sõnastikku.	Oskab lühidalt tutvustada iseennast ja oma ümbrust. Saab hakkama õpitud sõnavara ja lausemallide piires lihtsate dialoogidega; vajab vestluskaaslase abi. Hääldusvead võivad põhjustada arusaamatusi. Kõnes esineb kordusi, katkestusi ja pause.	Oskab lühidalt kirjutada iseendast ja teisest inimesest. Oskab täita lihtsat küsimustikku. Tunneb õpitud sõnavara õigekirja. Kasutab lause alguses suurtähte ja lause lõpus õiget kirjavahemärki.	
2.1	Mõistab lihtsaid vestlusi ning lühikeste jutustuste, teadete ja sõnumite sisu, kui need on talle tuttavatel teemal, seotud igapäevaste tegevustega ning esitatud aeglaselt ja selgelt. Vajab kordamist ja selget hääldust.	Loeb üldkasutatava sõnavaraga lühikesi tavatekste (nt isiklikud kirjad, kuulutused, uudised, juhised, kasutusjuhendid); leiab tekstis sisalduvat infot ja saab aru teksti mõttest. Lugemise tempo on aeglane. Tekstist arusaamiseks oskab kasutada koolisõnastikku.	Oskab lühidalt kirjeldada lähiümbrust, igapäevaseid toiminguid ja inimesi. Kasutab põhisõnavara ja käibefraase, lihtsamaid grammatilisi konstruktsioone ning lausemalle. Suudab alustada ja lõpetada lühivestlust, kuid ei suuda seda juhtida. Kõne on takerduv, esineb hääldusvigu.	Koostab õpitud sõnavara piires lähiümbruse ja inimeste kirjeldusi. Kirjutab lihtsaid teateid igapäevaeluga seotud tegevustest (nt postkaart, kutse); koostab lühisõnumeid. Oskab kasutada sidesõnu ja, ning jt. Oskab näidise järgi koostada lühikesi tekste, abivahendina kasutab õpiku- või koolisõnastikku.	Kasutab küll õigesti mõningaid lihtsaid tarindeid, kuid teeb sageli vigu grammatika põhivaras (nt ajab segi ajavormid või eksib aluse ja öeldise ühildumisel); siiski on enamasti selge, mida ta väljendada tahab.
2.2	Suudab jälgida enda jaoks tuttava valdkonna mõttevahetust ning eristada olulist infot. Saab aru olmesfääris kuulnud	Loeb lihtsaid tavatekste (nt reklaamid, menüüd, ajakavad, ohuhoiatused) tuttavatel teemadel ja saab	Oskab rääkida oma huvidest ja tegevustest. Tuleb toime olmesfääris suhtlemisega. Oskab väljendada oma suhtumist ja	Oskab kirjutada lühikesi kirjeldavat laadi jutukesi oma kogemustest ja ümbritsevast. Koostab lihtsaid isiklikke	

	<p>üldkeelse suhtluse sisust (nt poes, bussis, hotellis, piletilevis). Vajab sageli kuuldu täpsustamist.</p>	<p>aru neis sisalduvast infost. Suudab mõnikord aimata sõnade tähendust konteksti toel.</p>	<p>eelistusi. Suudab alustada, jätkata ja lõpetada vestlust tuttavatel teemadel, kuid võib vajada abi. Kasutab õpitud põhisõnavara ja lausemalle valdavalt õigesti; spontaanses kõnes on vigu. Kõne on arusaadav, kuigi esineb hääldusvigu ja sõnade otsimist.</p>	<p>kirju. Oskab kasutada sidesõnu <i>aga, sest, et jt.</i> Rakendab õpitud õigekirjareegleid (nt algustähe ortograafia, kirjavahemärgid).</p>	
3.1	<p>Saab aru vahetus suhtlussituatsioonis kuuldist, kui vestlus on tuttav igapäevaeluga seotud teemal. Mõistab tele- ja raadiosaadete ning filmide sisu, kui teema on tuttav ja pakub huvi ning pilt toetab heliteksti. Saab aru loomuliku tempoga kõnest, kui hääldus on selge ja tuttav.</p>	<p>Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi lihtsa sõnastusega faktipõhiseid tekste (nt kirjad, veebiväljaanded, infovoldikud, kasutusjuhendid). Mõistab jutustavat laadi teksti põhiideed ning suudab jälgida sündmuste arengut. Suudab leida vajalikku infot teatmeteostest ja internetist. Oskab kasutada kakskeelseid tõlkesõnastikke.</p>	<p>Oskab lihtsate seostatud lausetega rääkida oma kogemustest ja kavatsustest. Suudab lühidalt põhjendada oma seisukohti. On võimeline ühinema vestlusega ja avaldama arvamust, kui kõneaine on tuttav. Kasutab õpitud väljendeid ja lausemalle õigesti; spontaanses kõnes esineb vigu. Hääldus on selge ja kõne ladus, kuid suhtlust võib häirida ebaõige intonatsioon.</p>	<p>Oskab kirjutada õpitud teemadel lühikesi jutustavat laadi tekste, milles väljendab oma tundeid, mõtteid ja arvamusi (nt isiklik kiri, e-kiri, blogi). Koostab erinevaid tarbetekste (nt teadaanne, kuulutus). Suhtleb <i>on-line</i>-vestluses (nt MSN). Oskab kasutada piiratud hulgal teksti sidumise võtteid (sidesõnad, asesõnaline kordus).</p>	<p>Oskab üsna õigesti kasutada tüüpkeelendeid ja moodustusmalle. Kasutab tuttavat olukorras grammatiliselt üsna õiget keelt, ehkki on märgata emakeele mõju. Tuleb ette vigu, kuid need ei takista mõistmist</p>
3.2	<p>Saab kuuldist aru, taipab nii peamist sõnumit kui ka üksikasju, kui räägitakse üldlevinud teemadel (nt uudistes, spordireportaažides, intervjuudes, ettekannetes, loengutes) ning kõne on selge ja üldkeelne.</p>	<p>Loeb ja mõistab mõneleheküljelisi selge arutluskäiguga tekste erinevatel teemadel (nt noortele mõeldud meediatekstid, mugandatud ilukirjandustekstid). Suudab leida vajalikku infot pikemast arutlevast laadi tekstist.</p>	<p>Oskab edasi anda raamatu, filmi, etenduse jms sisu ning kirjeldada oma muljeid. Tuleb enamasti toime vähem tüüpilistes suhtlusolukordades. Kasutab põhisõnavara ja sagedamini esinevaid väljendeid õigesti;</p>	<p>Oskab koostada eri allikatest pärineva info põhjal kokkuvõtte (nt lühiülevaade sündmustest, isikutest). Oskab kirjeldada tegelikku või kujuteldavat sündmust. Oskab isiklikus kirjas vahendada kogemusi, tundeid ja sündmusi. Oskab kirjutada õpitud</p>	

		Kogub teemakohast infot mitmest tekstist. Kasutab erinevaid lugemisstrateegiaid (nt üldlugemine, valiklugemine). Tekstides esitatud detailed ja nüansid võivad jääda selgusetuks.	keerukamate lausestruktuuride kasutamisel tuleb ette vigu. Väljendab ennast üsna vabalt, vajaduse korral küsib abi. Häälendus on selge, intonatsiooni- ja rõhuvead ei häiri suhtlust.	teemal oma arvamust väljendava lühikirjandi. Oma mõtete või arvamuste esitamisel võib olla keelelisi ebatäpsusi, mis ei takista kirjutatu mõistmist.	
4.1	Saab aru nii elavast suulisest kõnest kui ka helisalvestistest konkreetsetel ja abstraktsetel teemadel, kui kuuldu on üldkeelne ja suhtlejaid on rohkem kui kaks. Saab aru loomuliku tempoga kõnest.	Loeb ja mõistab mitmeleheküljelisi tekste (nt artiklid, ülevaated, juhendid, teatme- ja ilukirjandus), mis sisaldavad faktiinfot, arvamusi ja hoiakuid. Loeb lüüriks, lugemissõnavara on ulatuslik, kuid raskusi võib olla idioomide mõistmisega. Oskab kasutada ükskeelset seletavat sõnaraamatut.	Esitab selgeid üksikasjalikke kirjeldusi üldhuvitavatel teemadel. Oskab põhjendada ja kaitsta oma seisukohti. Oskab osaleda arutelus ja kõnevooru üle võtta. Kasutab mitmekesist sõnavara ja väljendeid. Kasutab keerukamaid lausestruktuure, kuid neis võib esineda vigu. Kõne tempo on ka pikemate kõnelõikude puhul üsna ühtlane; sõna- ja vormivalikuga seotud pause on vähe ning need ei sega suhtlust. Intonatsioon on enamasti loomulik.	Kirjutab seotud tekste konkreetsetel ja üldisematel teemadel (nt seletuskiri, uudis, kommentaar). Põhjendab oma seisukohti ja eesmärke. Oskab kirjutada kirju, mis on seotud õpingute või tööga. Eristab isikliku ja ametliku kirja stiili. Oskab korduste vältimiseks väljendust varieerida (nt sünonüümid). Võib esineda ebatäpsusi lausestuses, eriti kui teema on võõras, kuid need ei sega kirjutatu mõistmist.	Valdab grammatikat küllaltki hästi. Ei tee väärarvamusi põhjustavaid vigu. Aeg-ajalt ettetulevaid väärarvamusi, juhulikke vigu ning lauseehituse lapsusi suudab enamasti ise parandada.
4.2	Suudab jälgida abstraktset teemakäsitlust (nt vestlus, loeng, ettekanne) ja saab aru keeruka sisuga mõttevahetusest (nt väitlus), milles kõnelejad väljendavad erinevaid seisukohti. Mõistmist võivad takistada tugev taustamüra, keelenaljad, idioomid ja keerukad	Suudab lugeda pikki ja keerukaid, sh abstraktseid tekste, leiab neist asjakohase teabe (valiklugemine) ning oskab selle põhjal teha üldistusi teksti mõtte ja autori arvamuse kohta. Loeb iseseisvalt, kohandades lugemise viisi ja	Väljendab ennast selgelt, suudab esineda pikemate monoloogidega. Suhtleb erinevatel teemadel, oskab vestlust juhtida ja anda tagasisidet. On võimeline jälgida oma keelekasutust, vajaduse korral sõnastab öeldu ümber ja suudab	Oskab kirjutada esseed: arutluskäik on loogiline, tekst sidus ja teemakohane. Oskab refereerida nii kirjalikust kui ka suulisest allikast saadud informatsiooni. Kasutab erinevaid keeleregistreid sõltuvalt adressaadist (nt eristades isikliku, poolametliku ja ametliku kirja	

	tarindid.	kiirust sõltuvalt tekstist ja lugemise eesmärgist. Raskusi võib olla idioomide ja kultuurisidusate vihjete mõistmisega.	parandada enamiku vigadest. Oskab valida sobiva keeleregistri. Kõnerütmis ja -tempos on tunda emakeele mõju.	stiili). Lausesiseseid kirjavahemärke kasutab enamasti reeglipäraselt.	
5.1	Mõistab pingutuseta ka abstraktsetel ja tundmatutel teemadel kuuldu (nt film, pikem vestlus, vaidlus). Suudab kriitiliselt hinnata kuuldu sisu ning tõstatatud probleeme. Mõistmist võivad raskendada haruldased idioomid, võõras aktsent, släng või murdekeel	Loeb pikki keerukaid erineva registri ja esituslaadiga tekste. Loeb kriitiliselt, oskab ära tunda autori hoiakud, suhtumise ja varjatult väljendatud mõtted. Stiilinüanssidest, idiomatikast ning teksti keerukatest üksikasjadest arusaamine võib nõuda kõrvalist abi (nt sõnastik, emakeelekõneleja nõuanne).	Väljendab ennast ladusalt ja spontaanselt. Suudab raskusteta ja täpselt avaldada oma mõtteid ning arvamusi erinevatel teemadel. Keelekasutus on paindlik ja loominguiline. Suudab saavutada suhtluseesmärke. Sõnavara on rikkalik, võib esineda üksikuid vigu sõnade semantilistes seostes, rektsioonistruktuurides ja sõnajärjes.	Oskab kirjutada põhjalikku ülevaadet mitmest kirjalikust allikast saadud teabe põhjal (nt retsensioon, arvustus). Suudab toimetada kirjalikke tekste. Oskab kirjutada loogiliselt üles ehitatud kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste, mis tekitavad huvi ning mida on hea lugeda. Võib esineda juhuslikke õigekirja- ja interpunktsioonivigu	Kasutab grammatiliselt õiget keelt, vigu tuleb ette harva ning neid on raske märgata.